

Aruba wacht op de Europese toerist

Veel meer dan een nietig vlekje in een diepblauwe Caribische Zee is Aruba niet. Het eiland is 30 km lang en 10 km breed. Samen met Bonaire en Curaçao vormt het de ABC eilanden, een paradijselijk groepje voor de kust van Zuid-Amerika. Ook al kreeg Aruba op 1 januari 1986 zelfbestuur, de Nederlandse stempel hoor en zie je nog overal. Armoede is er op Aruba nauwelijks en dat heeft men vooral aan het toerisme te danken, de grootste industrie van het eiland. Met hun 100.000 inwoners ontvangen ze elk jaar meer dan een miljoen bezoekers. Op kop lopen de Amerikanen, gevolgd door Zuid-Amerikanen en Europeanen. De impact van de wereldwijde financiële crisis is op het 'happy island' miniem gebleven. Dit

Af en toe schuift een flard wolken voor de brandende zon. Op het tafeltje onder de rieten parasol verstoort alleen het geklik van smeltende ijsblokjes in een cocktail de rust op het witte strand... Het is een klassiek plaatje uit een exotische brochure. Voor Aruba klopt dit plaatje. Dat mochten we ontdekken tijdens een vierdaagse verkenningstocht op uitnodiging van de ATA (Aruba Tourist Authority).

jaar verwacht men weer een flinke groei. Bovendien heeft Otmar Oduber, de nieuwe minister van Toerisme, een ambitieus vier jarenplan uitgewerkt om die groei nog te versterken. Daarbij is 'kwaliteit' het kernwoord. Niet alleen de infrastructuur wordt aangepast, ook opleiding en bijscholing van het personeel worden bijgespijkerd.

Veilig op straat

Het marketing budget van Aruba werd met 33% opgetrokken tot 6,7 miljoen USD (3,05 miljoen euro). Men lonkt uitdrukkelijk naar Europa. Scandinavische landen, Duitsland, Nederland en Vlaanderen mogen zich aan een zonnig Arubaans offensief verwachten. "Bedoeling is dat er meer diversificatie komt," zegt **Ricardo Croes**, PR-coördinator van de ATA. "Nu zijn we nog te veel afhankelijk van de Noord-Amerikaanse markt. Wanneer het ginds regent, begint het hier flink te druppelen. Daarom plannen we nu specifieke acties op Europa en ook op Brazilië en Argentinië. Er worden trade shows georganiseerd en het marketing budget, voor bv. advertentiecampaagnes, is voor de eerste keer in jaren, sterk opgetrokken. De nieuwe regering die na de verkiezingen van vorig jaar aantrad, is jonger en dynamischer en daar profiteren we

allemaal van. Met de slogan 'One happy island: 90.000 friends to meet' willen we de voornaamste kwaliteiten van ons eiland onderstrepen. Op Aruba kom je inderdaad veel gelukkige mensen tegen. Het klimaat is overheerlijk, de stranden zijn de mooiste van de wereld en de criminaliteit is quasi nul. Hier kan je 's avonds zonder problemen over straat lopen of je auto open op een parking laten staan. We merken dat precies dat veiligheidsgevoel een bepalende factor begint te worden bij toeristen. Het is een gevoel dat ze thuis nog amper kennen. We hebben hier meer dan 50% repeaters, dat zegt genoeg. Naast zon en veiligheid willen we ook uitpakken met topkwaliteit. Comfort en luxe mogen geen loze beloften zijn. Akkoord, die hebben hun prijs, maar ze geven ons wel een sterke positie in het topsegment. Aan hotels en andere verblijven –we hebben veel time-sharing en appartementenverhuur- worden hoge eisen gesteld. Met 10.000 kamers is er voldoende hotelaanbod. Elke aanvraag voor een nieuwe vestiging wordt heel zorgvuldig onderzocht. Niemand wil van Aruba een betonnen eiland maken. Zo was er onlangs heel wat controverse rond de bouw van het nieuwe Ritz hotel. De toelating is er nu, maar het was kantje boordje. Last but not least, is er het personeel. Topkwaliteit zit evenveel in de mensen als in de gebouwen. Het wat kalmere laagseizoen wordt gebruikt om bijkomende opleidingen te geven aan horecapersoneel. En onze eigen universiteit voor hotelmanagement levert jaarlijks klasrijke managers af. Je ziet, de basis is stevig, we zijn klaar voor de toekomst. Nu maar hopen dat ons signaal in Europa wordt opgepikt."

Service en luxe

We hoeven er niet flauw om te doen, het paradijselijke klimaat is dé belangrijkste troef van Aruba. Heel het jaar door schommelt de temperatuur tussen 25 en 35° en het verschil tussen dag en nacht is miniem. Een echt regenseizoen kent men er niet, al valt er af en toe een plensbui die je een kwartier later weer vergeten bent. De stranden zijn stuk voor stuk postkaartjes met fel wit zand aan een zee met zoveel schakeringen van blauw dat een schilder er niet genoeg kleuren voor zou hebben. De 15 km lange strandzone aan de zuidkust is de facto in twee helften verdeeld. Dicht bij de luchthaven van hoofdstad Oranjestad ligt Eagle Beach, de breedste strandstrook met vooral laagbouw hotels. Ze zijn kleinschalig, gezellig en trekken eerder Europese klanten die op hun rust zijn gesteld. Wij logeerden er in het **Bucuti Resort**, een mooi complex waar rust, service en luxe de belangrijkste kernwoorden zijn. Bucuti mikt vooral op koppels. Tot nu toe is één kind nog toegelaten, maar vanaf volgend seizoen is het exclusief voor volwassenen. Een Amerikaans ontbijtbuffet is in de prijs inbegrepen en als je wilt kan je dat nemen op het terras van de Pirates' Nest, op het strand. Voor het diner heeft men een leuke formule uitgewerkt met een keuze uit 9 restaurants in de omgeving voor 35 euro per persoon per dag. Ecologie wordt ook in het hotelwezen steeds belangrijker. Bucuti Resort is erkend voor zijn groene inspanningen met recyclen van afvalwater en gebruik van zonne-energie. Verderop begint Palm Beach, gekenmerkt door hoogbouw met een sterke vertegenwoordiging van de grote hotelketens. O.a. Holiday Inn, Radisson, Westin, Hyatt, Marriott, Occidental en Riu pootten er hun torens neer. Wie wat meer actie wil, is hier aan het juiste adres. Bars -gaande van swingende disco's tot bruine kroeg- en restaurants verdringen zich aan de overzijde van de weg. Daar ligt ook Papillon, uitgebouwd door Vlaming Peter Bailliere die in september '96 met vakantie naar Aruba kwam. Twee uur voor de terugvlucht besliste hij om er te blijven. Thuis verkocht

hij zijn restaurant en verkaste naar Palm Beach. Intussen heeft hij zijn culinair imperium uitgebreid tot vijf vestigingen op het eiland. We vroegen hem waarom hij destijds die grote stap zette. "Natuurlijk is het klimaat fantastisch," antwoordt hij. "Maar daarvoor alleen doe je het niet. Aruba pakt je meteen in met zijn sfeer. Het ritme ligt hier een stukje lager dan bij ons, stress kent men niet en de mensen zijn oprecht vriendelijk. Heel belangrijk is ook de taal. Op school leert iedereen Nederlands en overall kan je je verstaanbaar maken. En over het culinaire aspect moet ik het wellicht niet hebben, zeker... (lacht)? Op Aruba kan je fantastisch eten. Alles, maar dan ook en in het seizoen zet ik mosselen uit Nederland op de kaart. Vergeet zeker de verse vis niet; de Grouper en Red Snapper zijn om vingers en duimen af te likken!"

Schoonheid uit een plant

Net geen tien uur bedraagt de vlucht in de comfortabele Boeing 767 van Martinair tussen Schiphol en Reina Beatrix International Airport. Het is je goed recht om alleen voor zon en strand naar Aruba te vliegen, maar het zou doodjammer zijn om het daarbij te laten. De grootste troeven van een eiland liggen uiteraard aan en in het water. Overall kan je zeilen, surfen, sky-diven, duiken, snorkelen of parasailen. In elk hotel wijst men je graag de weg naar een van de vele watersportcentra. En waarom geen dagje weg van het strand? De noordkust is prachtig ruw met grillige rotsformaties en natuurlijke bruggen waaronder de branding bruist, aangewakkerd door stevige passaatwinden. Wie wat avontuur -en veel stof- wil proeven, kiest voor een jeep safari van De Palm Tours. Die brengt je naar toeristische attracties zoals de California vuurtoren, waar je een prachtig panorama krijgt, de Alta Vista kapel, doel van heel wat bedevaarten (Aruba is voor 80% katholiek), ruïnes van een oude goudmijn en de eenzame hooiberg. Merkwaardige halte op die trip is een stop aan de Wish Rock Garden. Niemand weet hoe

die ooit is begonnen, maar nu stapelt elke toerist er vier losse stenen op elkaar en doet er een wens. Het resultaat is een kilometers lange stenen tuin met duizenden en duizenden persoonlijke labiele bouwwerkjes. Aan de noordoost zijde van het eiland ligt het Arikok National Park. Het is 34km² groot (ongeveer 1/5 van het eiland!) en geeft een mooi beeld van vulkanische ondergrond en typische vegetatie. De typische cactussen zijn er in overvloed en natuurlijk ook de divi-divi boom, symbool van het eiland. Tussendoor vliegt er een van de 100 vogelsoorten die het eiland bevolken, je letterlijk om de oren. Toch een woordje apart over een van de specialiteiten van Aruba: de Aloe Vera. De plant ziet er uit als een kleine cactus maar is eigenlijk familie van de lelie. Al van in de oudheid is ze bekend als een wonderplant met geneeskundige kracht. In de dikke scherpe bladeren zit een gel die in allerlei verzorgingsproducten wordt gebruikt. Je kan het fabriekje bezoeken waar 53 personeelsleden jaarlijks 900.00 flesjes produceren. Wie toch perse wat cultuur wil opsnuiven, vindt in het centrum van Oranjestad een paar kleine maar heel knusse musea. In het nieuwe Archeologische museum krijg je de geschiedenis van eiland en bevolking interactief gepresenteerd. Vlakbij ligt het Historical Museum in het oudste gebouw van het eiland, Fort Zoutman. Als je toch in de stad bent, trek dan meteen een paar uur voor shopping uit. Vlak aan het jachthaventje vind je alles wat je zoekt.

